

S5 OBALNI

Številka 5, Letnik VII

Maj 2003

GLASILO RK JADRAN S59CST in
RK PIRAN S59HIJ

Glasilo Obalnih Radioamaterjev

Uredniški odbor S5 Obalni 2001-2002

Glavni urednik:
S57LO, Boris

Urednik Informativnih
prispevkov:
S59AV, Vanja

Tehnični urednik:
S53Z, Žarko

Urednik QRP rubrike:
S53MA, Alen

Urednik rubrike tehničnih
člankov: S53RA, Gregor

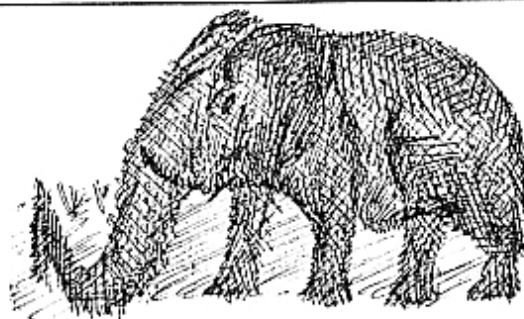

Direktorica ekspedite:
S57NKI, Danijela

Urednik kontest rubrike:
tekmovalac S55M, Adi

TISK: Rudi, S58RU

Zgodilo se je, nič nam ne pomaga, ne jeza angelov ne dobra volja vruga – dogodek leta je dogodek leta, takrat aplavz zamenjano čestitke...

Uvodnik sem začel z verzom znanega slovenskega kantavtorja Zorana Predina, ker če v Obalnem zmanjka prostora, potem je to res dogodek leta!

V tej številki si lahko preberete odgovor Rada, S56WRI na Vladovo, S57KV pisanje iz prejšnje številke. Vlado mi je poslal eno pismo z dovoljenjem, da ga lahko objavim, v njem pa je še nekaj idej in zamisli. Gregor, S53RA pa je prispeval drugo nadaljevanje serije Radio Narava, Lojze, S51JN je prispeval tudi en zanimiv košček radioamaterske zgodovine. Ko sem vse to skupaj zbral, sem ugotovil, da za nadaljevanje serije o ročicah za telegrafijo enostavno ni prostora... Nadaljevanje sledi v naslednji številki, prav tako pa poročilo iz konference ZRS, ki bo 31. maja. Premleli bomo, kaj smo se dogovorili in izglasovali. Da pa le ne bi vsega izvedeli iz Obalnega, vas vabim, da se konference udeležite tudi sami!

73 Boris, S57LO

Pismo Borisu - Lahko tudi za Obalni!

"Obalni" je v uvodniku sprožil problema 40m banda ali frekvence 7 MHz, stališča nekaterih Zvez in totalne pasivnosti naše Zveze. Tudi jaz sem lansko leto sprožil na Zvezi nekaj vprašanj, katerih naj bi se naši predstavniki dotaknili na sestanku IARU v San Marinu. Menda ga ZRS ni dala naprej, dopis je menda obtičal na Zvezi. To je bilo 6.5.2002

Ponovna oživitev vprašanj širitve ali ohranjanja naših frekvenc me navdaja s skrbjo, da iz tega, vsaj kar se naše Zveze tiče - ne bo nič, ali vsaj SKORAJ NIČ! Morali bi mi vsi veliko diskutirati in sklepati o teh zadevah, vendar interesa ni. Preveč je pasivnosti in nezainteresiranosti med članstvom, kar vodi v degradacijo našega gibanja. Nekoč pa je bilo popolnoma drugače.

Poskusil bom to opisati.

Radioamaterizem je nekoč bil velik izziv in velika gonilna sila razvoja elektronike in zvez. Veliko je prav naših gradenj in izumov na tem področju. Morse pa je bil način, kako so se entuziasti in iznajditelji povezovali, preizkušali iznajdbe in hkrati ustvarjali velika prijateljstva v svetovnem merilu. Takrat nas je bilo sorazmerno malo (razen američanov), vendar smo bili vsi prijatelji med seboj in smo se veselili prve ali ponovne zveze. Države in njihove kolonije so dobile svoje znake, takoj si vedel, kdo je in od kod. Zveze v kraticah in z malo znanja angleščine so trajala tudi po

pol ure. Nikomur se ni mudilo. Bil je to res prijateljski klepet.

Bilo je tudi politično-ideoloških prepovedi dela s posameznimi državami ali obratno, vendar je bilo veliko tudi teh zveze, in QSL so prihajale po kanalih, čeprav je bilo kaznivo. Niso VSI deli sveta bili vedno dostopni in so posebneži - entuziasti, zbirali korajžo in denar, ter odšli na takšno redko mesto. Bil je sorazmerni pile-up, vendar kolegialnost je bila na višku in niso se, zaradi prestiža posameznikov, brezobzirno uporabljale kilovatne peči in motnje drugih udeležencev na bandu. Za poživitev dela na bandih so nekatere zveze pričele izdajati razne diplome. To so bili zlati časi radioamaterizma! Stari člani se še dobro spominjamo tega.

Počasi se je to izrodilo. Nekateri so zaslutiti možnost dobrega zaslužka in hkratnega užitka na račun ostalih "norih" radioamaterjev. Pričela se je poplava diplom in zaslužkov. Za vsako je bilo potrebno odšteti več kot je vredna. Za tisoč glavo družčino amaterjev, po 5-10 USD za vsako diplomu, je zaslužek bil ogromen. Nekateri so si umislili po več diplom. Več je bilo tega, bolj neumno smo nasedali, drugi pa se bogateli! Nekateri, kot npr. ARRL, so si vzeli ekskluzivitet (DXCC)- samo njihov DXCC nekaj velja. Podobno diplomu so nekoč imeli tudi v PY, vendar ni vzdržala komercialne konkurence.

Ko se je ugotovilo, da so takšne ekspedicije donosne, so posamezniki kar naprej (in še danes) potovali, delali nekaj dni, naredili

nekaj zvez, zahtevali QSL direkt z SASE ali še celo doplačilo za QSL. Nekateri niso bili zadovoljni z IRC, ampak so zahtevali USD, 2 ali celo 3. Veliko jih še danes zahteva QSL direkt? Če pošlješ svojo QSL brez IRC ali USD, njegove nikoli ne boš dobil nazaj. Še za SASE + IRC ni garancije, da jo dobiš. Sicer pa pogledajmo: Za potrditev zveze ti moraš imeti stroške: tiskanje QSL, IRC, ovitek za poslati kartico, ovitek SAE. Njegovi stroški: sponzorirani izlet na tihomorske otoke, zastonj aparature, sponzorirane ali celo zastonj njegove QSL. Morda mora plačati del poti in prehrane, vendar če je ekipa večja, v tistih dnevih ne bo samo delal in spal ampak tudi užival lepote tihomorski otokov. Vsekakor je ceneje, kot da bi sam šel na otoke uživati počitnice. Potem pa lahko še kupiš dnevnik poti, slike ekspedicije, spominske značke,... Čisti biznis na račun tistih "norih", ki ure in ure kličejo v pile-upu in potem čakajo drago preplačano QSL! Kako to, da imajo ti posamezniki velika sredstva za potovanja, nimajo pa nekaj malega za članstvo v svoji organizaciji???? Se ne izplača!

Druga moteča zadeva je, ker je 95 % zvez z raportom "599", čeprav ga morda komaj slišimo. Čemu služi takšen raport? Čemu služi zveza samo z izmenjavo "599"??

Pa kontesti? Svoj čas je bil realni RST vir podatkov o razprostranju radijskih valov v razne smeri, v raznih letnih časih in urah dneva, pa ob raznem številu sončnih

pegic,...vse v enem dnevu po celem svetu. Brez "599" bi naredili še nekaj sto zvez več - v kontestu! Hi!

Izrojenost se manifestira tudi iz tega, da se preko noči rojevajo "nove" države, dokler jih "elita" ne podela, potem pa se ukinejo (Penguin Isl, Walwis bay, Malpelo, Torišima,...) Na takšen način postane elita še bolj nedosegljiva s svojimi 350 ali 360 državami, pridobljenimi z rojstvi in ukinitvami novih držav. Novo pečeni operatorji, ki še ne delajo 30 ali 40 let, ne bodo nikoli dosegli takšnih števil. Zadovoljijo se z 200 ali do 300 DXCC. Važno pa je, da ARRL služi z dodatnimi nalepkami,... Biznis - čeprav trdijo, da so neprofitna organizacija!

Ko je zmanjkalo držav, so Angleži uvedli diplomu: delajmo otoke sveta: IOTA. OK! To je že nekaj novega. Kmalu se je tudi to izrodilo! Seznama ne moreš pošiljati kar tako, mora biti na posebnih obrazcih - katere moraš kupiti. Delati moraš otoke po številkah. Kam spada kateri otok? - kupi si seznam. Kaj ni to podlo??

Da smo res "nori", pa so ugotovila tudi razna podjetja kot YAESU, ICOM, TenTec,... Ti krepko živijo na naš račun. Vsako leto naredijo novi tip postaje, ki ima kupe "novitet" - katerih 90% operatorjev nikoli ne rabi, plača pa jih pri nakupu. To so tisti razni dodatni "AAA" ali "BBB" ali pa "QQQ" sistemi ali moduli. Razlike med starim in novim tipom - je ni! Mi pa le nasedamo, oni pa se bogatijo!

Na koncu se lahko postavi vprašanje: ali

se še splača biti radioamater?? DA! - vendar z razumom! Je še dosti operaterjev, ki delajo s HAMSPIRIT - om. Poglejte npr. samo svoje kartice! Skoraj na vseh piše: TNX QSL! Torej čakali so, da jo vi prvi pošljete! To ni 'hamspirit'? QSL je obvezna potrditev zveze, saj tako so nas nekoč učili! Danes ne dobiš niti 40% od poslanih kartic za zveze. Rešitev??

Elektronska QSL!

Druga zelo boleča točka je totalna nedisciplina na bandih. Največkrat samo pri nekaterih ekspedicijah. Ne dajajo svojega call. Po čakanju vprašaš: "?" (kdo dela?) pa dobiš namesto PX ali CALL (npr. VK9 ali VK9XX) odgovor: LSN (poslušaj!) ali pa UP! Seveda je nered takoj! Klicanje na frekvenci DX ali uglaševanje na njih je samo dodatek. Nekateri, najverjetneje duševno bolni, pa tipkajo razne pridevnike in nadimke kličečim! Svojega znaka ne upajo oddati, zadnje čase pa gredo še korak naprej. Zadnjič sem klical neki DX skoraj 5 KHz UP, pa je "nekdo" pričel uporabljati moj call, oz. z njim motiti frekvenco DX. Seveda so potem tisti pridevniki leteli na moj račun, ne kriv ne dužan! To je skrajna brezobraznost!!

Urediti bi bilo treba še nekaj malenkosti - mednarodne nedoslednosti: Npr. iz Republike Srbske v Bosni delajo z: YU4, čeprav ima celotna Bosna znak T9. To se tolerira. Francozi, čeprav so v Regionu 1, kjer je 10MHz band izključno za CW, delajo na njem SSB - menda legalno! Italijani delajo 5-10 ali več KHz pod 7 ali

pod 14 ali pod 21 MHz bandom. Nihče nič ne ukrepa. Na 28 MHz bandu, CW pasu mrgoli CB postaj, čeprav tam ne smejo biti. Naši ekskluzivni bandi so polni raznih komercialnih postaj (14.008, 14.025,...) pa nihče ne ukrene nič! Isto bo tudi na 7 MHz bandu - (komercialne se ne bodo umaknile!). Podobni plani so bili tudi za 10MHz bandu - pa je tam vedno več profi postaj,...!!

Potrebno se bo, prek Zvez, krepko boriti za svoje pravice in predvsem: VSTRAJATI !!! Zveze pa ne bi smele delovati po sistemu: NE DIRAJ LAVA DOK SPAVA! Zdi se mi, da bomo na koncu, MI morali vzeti zadeve v svoje roke - mimo Zvez, ali pa jih prisiliti na te aktivnosti!

Torej še enkrat: ali se še splača biti Radioamater? Odgovor je vsekakor DA!

Lep pozdrav!

Vlado, S57KV

Glasilo Obalnih Radioamaterjev

Ko sva se decembra lani z Lojzetom, S51JN, dobila in predebatirala članek, ki je bil potem objavljen, mi je ob mojem vprašanju, če ima še kaj zanimivega za napisati, Lojze pokazal neko poročilo. Prebral sem ga in sklenila sva, da ga letos maja ob 15. obletnici dogodka objavimo.

Mlajšim radioamaterjem se bo ob branju odprl pokrov na skrinji spominov neke domovine, ki je že zdavnaj utonila v pozabo, starejši pa lahko pomislite: "Še pomnite, gospodje tovariši?"

Torej:

15 LET JE MINILO...IN KAKŠNA
DRŽAVA (Mali dokument nekega časa)
ali

POROČILO O OBISKU
PREDSTAVNIKOV RADIO KLUBA
JADRAN KOPER
PRI PRIZRENSKIH RADIOAMATERJIH

Na povabilo Radio kluba Mladost iz Sarajeva smo šli na skupno pot s ciljem, da obiščemo Prizrenske radioamaterje na jugu Kosova. V četrtek 12.5.1988 smo odšli iz Kopra in skozi Novo Mesto in Karlovac prispeli v Bihač ob 17h. Tam smo se ustavili pri domačih radioamaterjih, starih znancih, nakar smo skupno pot nadaljevali skozi Jajce do Sarajeva, kamor smo prispeli ob 23h.

Pričakali so nas radioamaterji iz pobratenega kluba Mladost in tudi sekretar zveze radioamaterjev BIH. Oskrbeli so nam večerjo in počitek. Tam smo tudi zvedeli, da minibusa do Prizrena ne bo. V petek smo odšli na pot ob 05.00. V avtu sta se nam pridružila tovariša iz radio kluba v Gradačcu pri Tuzli. Eden od njiju nas je zamenjal pri volanu in vozil do cilja. Vseh nas je bilo 16. Pot je držala skozi Višegrad, Prijepolje, Ivanjgrad,

Peč do Prizrena. Na cilj smo prispeli ob 18h. Dobrodošlico so nam zaželeli člani Radio kluba Miladin Popović in sekretar sekretariata NO. Zadržali smo se v pogovoru z njim eno uro, nakar smo se odpravili v počitniški dom Našec, 7 km vstran ob reki Beli Drim.

Drugi dan, sobota 14. maja so nas sprejeli predstavniki Radio kluba in občinskih DPO in sicer sekretar občinske SSRN (SZDL), Bogi Savič, sekretar sekretariata NO Husni Rogovi, komandant občinskega štaba TO Kemal Čučin, predsednik Radio kluba Duško Surčević ter člani radio kluba. Pozneje se nam je pridružila še predsednica mladine Nežmija Redaj. Vsak kdo od teh nas je nagovoril in zaželel prijetno bivanje. Sekretar SSRN nam je podal osnovne podatke o občini Prizren, ki da šteje 160.000 prebivalcev, od katerih jih 78.000 živi v mestu. Po narodnosti je največ Albancev in sicer 70%, sledijo Srbi 9%, Muslimani 12,5%, Turki 6%, Romi 2% in drugi. S kmetijstvom se bavi 30% ljudi. Članov ZSM je 40.000 v 312 osnovnih organizacijah. Temeljnih delovnih organizacij je 44. Zaposlenih je okrog 18.000 delavcev. Imajo 23 osnovnih šol in eno višjo.

Predsednik radio kluba nam je orisal številčno stanje in njihovo delo in posebej poudaril tesno povezanost s političnimi in še posebej vojaškimi strukturami, pri čemer je naglasil vsestransko pomoč, ki jo radio klub uživa in tudi daje ob takšni tesni povezavi. Tako se vrača vložen trud v izobraževanje vezistov in nabavi aparatur zopet v obliki nujenja hitrih brezžičnih povezav na tako občutljivem terenu, kot je ta obmejna

kosovska občina.

Približno isto misel je izrazil komandant obč. TO, ki je še dodal, da so nemalo-krat odpovedale običajne komunikacije (ali jih sploh ni bilo), nikdar pa ni odpovedala povezava preko malih ročnih ali mobilnih radio postaj na amaterskih valovih, in to zaradi davno dosežene standardizacije sistema in vsakodnevnega urjenja radioamaterjev.

Tem nagovorom so sledili pozdravi gostov iz različnih radio klubov: Sarajevo, Bihač, Bijeljina, Gradačac in Koper. Predstavniki radio kluba iz Sarajeva, oprt tudi ob republiški odbor za BIH, je med nagovorom izjavil, da bodo nudili Prizrencem pomoč v obliki ene kompletne radio postaje. Iz Bihača so prinesli tudi praktična darila v obliki že natisnjenih QSL kartic za člane v Prizrenu.

Ko je bila vrsta na meni, sem se najprej opravičil zaradi slabega poznavanja srbohrvaščine in nobenega poznavanja albanščine (takega opravičila ni nihče od predgovornikov izrekel) in nato sem jim opisal našo pot iz Slovenije na Kosovo, pot, ki se je začela v krajih, kjer se je v NOB bojeval slavni IX korpus, najzapadnejša enota v Jugoslaviji, nadaljevala skozi osvobojeno ozemlje glavnega štaba NOB in POS Slovenije pa skozi kraje, ki jih je osvobodil glavni štab Hrvaške ter naprej skozi zgodovinske kraje Bihač in Jajce ter skozi Južno Bosno in Črno goro do Kosova. Povedal sem jim tudi, da večina poveljnih

organizatorjev radioamaterstva v Sloveniji, izhaja iz vrst partizanskih telegrafistov in vezistov. Končno sem jih pozdravil v imenu Radio kluba Jadran v Kopru in jim izročil darilo v obliki večjega okrašenega vrča s krožnikom.

Prizrenci so nam izročili bakreni relief z obrisi mesta ter knjigo, ki opisuje njihovo zgodovino.

Po sprejemu smo vsi odšli na kraj, kjer se je odvijala svečanost pred spomenikom padlih v NOB. Tam je bilo zbrano veliko šolske mladine. Nagovori napovedovalca so bili v albanščini. Položili smo skupni venec radio klubov in novinarji so slikali ta trenutek.

Odpravili smo se na obisk tekstilne tovarne Printeks. Tu nam je zunanja in notranja urejenost naredila velik vtis, tudi v kontrastu z veliko neurejenostjo in umazanijo, ki vlada po mestu. Tovarna izdeluje sintetična vlakna za celo Jugoslavijo in za izvoz. Stroji so nemškega izvora in celotna osnovna surovina je iz uvoza. Pravijo, da poslujejo rentabilno, istočasno pravijo, da bi še boljše poslovali, če ne bi morali zaposlovati 2000 delavcev namesto normalno 800, koliko so nujno potrebni za delovanje tovarne. Delajo v treh izmenah, ker se stroji ne smejo ustaviti. Delovna sila je pretežno ženska.

Okolica Prizrena je posejana z izredno velikim številom začetih ali dokončanih velikih individualnih stavb. Pravili so nam, da te gradijo njihovi emigranti, ki so zaposleni v Švici, Nemčiji in Avstriji. Drugi dan so nas naši gostitelji vodili do karavle Vrbnica na Albanski meji ob reki Beli Drim. Tam je mejni

prehod, ki je najbrž najbolj pust v celi Jugoslaviji. Skozi gre po nekaj kamionov na leto, vsak osebni prehod mora biti javljen po diplomatski poti mesece naprej. Obiskovalci karavle ne smejo mahati ali kazati z roko, na to so nas parkrat opozorili. Taka nedolžna zadeva, da je že pripeljala do zapletov, ki se potem rešujejo med Tirano in Beogradom. Poslovili smo se od graničarjev in se zopet napotili v Prizren, kjer smo se poslovili od domačih radioamaterjev in predstavnikov NO in TO z željami po ponovnem srečanju.

Do Prištine smo vozili skupaj s sarajevskimi in bihaškimi radioamaterji. Tam smo obiskali prav na kratko sedež pokrajinske zveze radioamaterjev Kosova. Po slovesu s sopotniki smo kopčani in še en kolega iz vzhodne Bosne ubrali pot skozi Šumadijo, Beograd, Vojvodino in Slavonijo do Gradačca.

Drugi dan v ponedeljek 16.5. pa zopet na avtocesto in skozi Zagreb in Ljubljano smo prispeli v Koper ob 18.30.

Ves čas nismo imeli nobenega problema niti z vožnjo, niti z odnosi z ljudmi.

Na koncu moram poudariti izredno pozornost domačinov do predstavnikov iz Slovenija. Vedno so nas poklicali v sredino skupine ali omizja in se mudili z nami. To je bilo zelo opazno in predvsem so večkrat poudarjali kako jim je prijetno in v čast da smo le prišli kljub veliki oddaljenosti. Moram tudi povedati, da od celotne skupine, sva bila midva iz Slovenije najstarejša po letih.

Potovala sva Lucjan Bratina in jaz.

Koper dne 18.5.1988

Poročilo sestavil

Alojz Poberaj, YU3JN

Legenda:

NO – Narodna obramba

DPO – družbeno politična organizacija

SSRN (SZDL) – Socialistična zveza delovnega ljudstva

TO – Teritorialna obramba

ZSM – Zveza socialistične mladine

NOB – Narodno osvobodilna borba

NOV in POS – Narodno osvobodilna

vojska in Partizanski odredi Slovenije

karavla – postojanka obmejnih stražarjev

graničar – obmejni stražar

najzapadnejša - najzahodnejša

Thank you for contacting

G. Vladimirju (S57KV)

v razmislek !

Res je, da je dober radioamater tisti radioamater, ki se spozna na "pike in črte", in je v tem štosu mogoče že "oldtimer". Vendar mislim, da je današnja tehnika že tako daleč (GSM, INTERNET, E-TOČKE, CYBER – CAFFE, DIGITALNA TEHNIKA itd...), da bi vsak "izpopolnjen CW radioamater" moral razmišljati tudi drugače in ne samo po starem, da je dober radioamater samo tisti, ki pozna Morzejevo pisavo

(opravičujem se ostalim starejšim in mlajšim CW radioamaterjem) in bi s pomočjo kluba deloval v tej smeri in tako pridobil v našo družino še več mladih, ki jih zanima računalnik in delovanje preko njega.

Nujno je, da se v bodoče razmišlja drugače glede opravljanja izpitov za radioamaterske operaterje, vendar ne na način, ki ga omenja g. Vlado (S57KV) Vladimir. Smatram, da bi CW operaterje res morali vrniti na najmanj 50 znakov na minuto (ker Morzejeva pisava ne vsebuje samo črke). Vendar bi te izpite opravljali operaterji, ki so za to delo zainteresirani. V nadaljnji razmislek pa gospodu Vladimirju (S57KV) naslednje: v radioamaterskih vrstah so tudi invalidi, paraplegiki in ostali – več ali manj telesno prizadeti ljudje, ki imajo do tega hobija veselje. Zato, ali naj človeka, ki ima multiplo sklerozo ali Alzheimerjevo bolezen, odslovimo iz radioamaterskih vrst, ker ne zmore opraviti izpita iz Morzejevih znakov oz. ni sposoben "klofanja" in ga pošljemo med "bla-bla CB-jaše, klube v katerih so taki invalidi včlanjeni pa ukiniti. Tako razmišljanje pa je najbolj nazadnjaško, prostaško in nečloveško in ni v nobeni obliki HAM – SPIRITA.

Mogoče v razmislek ostalim članom radioklubov pred skupščino ZRS; Res je, da bi bila potrebna reorganizacija ZRS in razširitve pooblastil, vendar v takem obsegu, da bi bili zblížujoči vsakemu sedanjemu in prihodnjemu radioamaterju. "Po starem" je tretja klasa delovala na frekvencah 6m., 2m, 70cm itd. z močjo 50W in 25W. Glede na

nova pravila opravljanja izpitov za amaterske operaterje, kateri je izšel v 2. št. CQ ZRS, bi radioamater s III. Klaso spadal v skupino amaterski operater B (vsaj po načinu opravljanja izpita iz "Tehnike in predpisov I" (1. točka 9. člena Pravilnika o izpitih za amaterske operaterje). V razmislek predlagam razširitev delovanja za sedanjjo tretjo klaso iz 50 MHz na 28 MHz in povečanje maksimalne temenske moči iz 50W na 150 – 200 W ali celo po drugi klasi na 300 W. Tako bi omogočili prej omenjenim kategorijam operaterjev enakovredno delo pri zvezah po celem svetu, kajti tudi določene "šibkejšje" osebe imajo enake ambicije kot ostali, narediti čimdaljšjo zvezo na najskromnejši način.

Kar se tiče pa QSL kartic je poglavje zase. Smatram, da je opravičen do lastne QSL karte vsakdo, ki je opravil izpit za amaterskega operaterja in ima zato od ZRS izdano spričevalo in svoj "call sign". Kar pa se tiče pošiljanja QSL kartic po pošti ali po elektronski pošti je to krivda samo biroja ali ZRS.

Ko jaz, kot operater vzpostavim zvezo z drugim operaterjem, bi rad to zvezo tudi čimprej potrdil oz. dobil potrdilo te zveze. Po izkušnjah pa vem, da če pošljem to potrdilo (QSL) po pošti jo bom tudi nazaj dobil hitreje (po pošti ali po e-mailu). Iz prakse pa tudi vem, da so starejši in dolgoletni amaterji, kar se pošiljanja QSL kartic tiče najslabši. (vljudno se opravičujem izjemam) Zaradi tega bi bilo resno tudi razmišljanje kaj operaterji "nižjega ranga" sploh plačujemo ZRS. Kar se pa tiče

povezovanja v ZRS, potem bi bilo v R Sloveniji ničkoliko zvez (Zveza CW klubov, Zveza UKV klubov, Zveza KV klubov, Zveza packet radio klubov itd.) Smatram, da bi bilo potrebno ravno obratno, da bi zveza bila tista, ki bi vzela pod okrilje vse vrste zvez in operaterjev od ATV do CB (sekcije klubov), ker bi le tako nastal določen red na frekvencah. Tako bi n.pr. na 27 MHz (CB) bil večji red v pogovorih in večja kontrola nad nedisciplino moči in delovanjem operaterjev (operaterji brez izpitov, postaje brez atestov oz. dovoljenj). V tehniki je razlika med 28 MHz in 27 MHz samo 1 MHz, v naravi oz. delovanju pa neskončna. Tako preidemo na prejšnje pisanje, da radioamater z izpitom ne more delovati na 28 MHz, medtem ko katerikoli človek lahko deluje 1 MHz nižje brez kakršnekoli kontrole in znanja. Po frekvenci pa poslušaj pogovore, ki niso v HAM – SPIRITU in niso odraz slovenske radioamaterske kulture.

G. (S57KV) Vladimirju predlagam, da svoja razmišljanja uskladi z vsakdanjim življenjem **raznih** vrst ljudi in se o tem problemu dogovori za sestanek več reprezentantov klubov obale in krasi ali širše, kjer bi bili vsi problemi realno premleti.

V upanju da mi g. (S57KV) Vlado ne bo preveč zameril,

73 de Rado-S56WRI

CALL	MANAGER	CALL	MANAGER
3G5Q	XQ5SM	EI9HQ	WA7OBH
3V8SF	DL1BDF	EJ4GK/P	EI4GK
4H1C	4F1FZ	EJ9HQ	WA7OBH
4J6ZZ	UT3UY	EK3SA	DK6CW
4L1FX	DJ1CW	EO410CYD	UT4CE
4L1W	LY2MM	ES7NY/0	ES7NY
4S7KJG	JA1KJK	ES85I	ES4RD
5R8GT	DK8ZD	ES85J	ES1RA
5T5SN	F5RUQ	ES85L	ES6PZ
5U7JB	ON5NT	ES85M	ES1QD
5V7BR	F5RUQ	ES85Z	ES0NW
5W1VE	DL9HCU	ET3BN	DL1JRC
5X1CW	F6GQK	FG5FC	F6DZU
6W1RD	KZ5RO	FM5FJ	KU9C
6Y8Z	WO9Z	FY5GS	F6FNU
7X0AD	EA4URE	GB0CCE	GW0ANA
7X3WDK	EA5KB	GB2ELH	WA7OBH
8P5A	NT1N	H44MS	DL2GAC
8P9NX	W0SA	HC1CB	EA7FTR
8Q7VR	UR9IDX	HC1HC	NE8Z
9G1UW	DL8UP	HE2CC	HB9BCK
9H3AS	DL5SDK	HF2VL	SP2PI
9J2BO	G3TEV	HK6PSG	EA5OL

Enjoy Dxing!

